

32000L0053

21.10.2000

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 269/34

DIREKTIVA 2000/53/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 18. septembra 2000
o izrabljenih vozilih

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175 (1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe in glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor z dne 23. maja 2000 ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Različni državni ukrepi o izrabljenih vozilih harmonizirali naj bi se, da se čim bolj zmanjša vpliv izrabljenih vozil na okolje in s tem prispeva k varstvu in ohranitvi okolja, k izboljšanju njegove kakovosti in k varčevanju z energijo ter da se zagotovi nemoteno delovanje notranjega trga in prepreči izkrivljanje konkurence v Skupnosti.
- (2) Potreben je skupen okvir za vso Skupnost, da se zagotovi povezanost nacionalnih pristopov pri doseganju zgoraj omenjenih ciljev, predvsem pri načrtovanju vozil za recikliranje in predelavo, pri zahtevah za obrate za zbiranje in obdelavo ter pri uresničevanju ciljev ponovne uporabe, recikliranja in predelave, ob upoštevanju načela subsidiarnosti in načela „plača povzročitelj obremenitve“.
- (3) Izrabljena vozila v Skupnosti vsako leto predstavljajo 8 do 9 milijonov ton odpadkov, s katerimi je treba pravilno ravnati.
- (4) Skladno s strategijo Skupnosti o ravnanju z odpadki in zato, da se upoštevata načeli previdnosti in preventive, je treba v največji možni meri preprečevati nastajanje odpadkov.
- (5) Eno od temeljnih načel je tudi, da naj bi se odpadki ponovno uporabili in predelali ter da naj bi imeli ponovna uporaba in recikliranje prednost.

- (6) Države članice naj bi storile vse potrebno za zagotovitev, da gospodarski subjekti vzpostavijo sisteme za zbiranje in obdelavo izrabljenih vozil ter njihovo predelavo.
- (7) Države članice naj bi zagotovile, da zadnji imetnik in/ali lastnik lahko brez stroškov zaradi nikakršne ali negativne tržne vrednosti vozila izrabljeno vozilo dostavi pooblaščenemu obratu za obdelavo. Države članice naj bi zagotovile, da proizvajalci krijejo vse stroške ali pomemben del stroškov izvajanja teh ukrepov; običajno delovanje tržnih sil naj ne bi bilo ovirano.
- (8) Ta direktiva naj bi zajemala vozila in izrabljena vozila, skupaj z njihovimi sestavnimi deli in surovinami ter rezervnimi in nadomestnimi deli, ne da bi to posegalo v varnostne standarde ter nadzorovanje emisij v zrak in emisij hrupa.
- (9) Razumelo naj bi se, da ta direktiva po potrebi povzema izrazje, ki se uporablja v več obstoječih direktivah, zlasti v Direktivi Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi ⁽⁴⁾, v Direktivi Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽⁵⁾ in v Direktivi Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽⁶⁾.
- (10) Starodobniki, kar pomeni vozila zgodovinske ali zbirateljske vrednosti ali vozila, namenjena muzejem, ki se hranijo pravilno in na okolju neškodljiv način in so pripravljena za uporabo ali razstavljena na dele, niso zajeti v definiciji odpadkov v Direktivi 75/442/EGS in ne sodijo na področje te direktive.
- (11) Pomembno je, da se preventivni ukrepi uporabljajo že od faze zasnove vozila, predvsem v obliki zmanjšanja količine nevarnih snovi v vozilih in njihovega nadzorovanja, da se prepreči njihovo sproščanje v okolje, olajša recikliranje in prepreči odlaganje nevarnih odpadkov. Predvsem naj bi se prepovedala uporaba svinca, živega srebra, kadmija in šestvalentnega kroma. Te težke kovine naj bi se uporabile

⁽¹⁾ UL C 337, 7.11.1997, str. 3 in UL C 156, 3.6.1999, str. 5.

⁽²⁾ UL C 129, 27.4.1998, str. 44.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. februarja 1999 (UL C 150, 28.5.1999, str. 420), Skupno stališče Sveta z dne 29. julija 1999 (UL C 317, 4.11.1999, str. 19) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 3. februarja 2000 (še ne objavljen v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 20. julija 2000 in Sklep Evropskega parlamenta z dne 7. septembra 2000.

⁽⁴⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1 Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 98/98/ES (UL L 355, 30.12.1998, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 11, 16.1.1999, str. 25).

⁽⁶⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom Komisije 96/350/ES (UL L 135, 6.6.1996, str. 32).

- le za določene namene skladno s seznamom, ki se bo redno pregledoval. To bo pomagalo pri zagotavljanju, da določene surovine in sestavni deli ne bodo postali ostanki iz drobilnikov in da se ne bodo sežigali ali odlagali na odlagališčih.
- (12) Recikliranje plastike iz izrabljenih vozil naj bi se ves čas izboljševalo; ker Komisija trenutno preučuje vpliv PVC na okolje. Komisija bo na podlagi te raziskave predlagala primerno uporabo PVC, tudi pri vozilih.
- (13) Zahteve za razstavljanje, ponovno uporabo in recikliranje izrabljenih vozil in njihovih sestavnih delov naj bi se vključile v načrtovanje in proizvodnjo novih vozil.
- (14) Razvoj trga za reciklirane surovine naj bi se vzpodbujal.
- (15) Vzpostavili naj bi se primerni sistemi za zbiranje za zagotovitev, da se izrabljena vozila zavržejo brez ogrožanja okolja.
- (16) Vpeljalo naj bi se potrdilo o uničenju, ki bi bilo pogoj za odjavo izrabljenega vozila. Države članice, ki nimajo sistema za odjavo, naj bi uvedle sistem, po katerem se potrdilo o uničenju pošlje ustreznemu pristojnemu organu, ko se izrabljeno vozilo odda v obrat za obdelavo.
- (17) Ta direktiva ne preprečuje državam članicam, da po potrebi dovolijo začasno odjavo vozil.
- (18) Zbiralcem in obdelovalcem naj bi se opravljanje dejavnosti dovolilo le, če imajo dovoljenje ali če se namesto dovoljenja uporablja registracija, če so izpolnjeni določeni pogoji.
- (19) Recikliranje in predelava vozil naj bi se vzpodbujalo.
- (20) Pomembno je, da se določijo zahteve za skladiščenje in obdelavo, zato da se preprečijo negativni vplivi na okolje ter izkrivljanje konkurence in razmer v trgovini.
- (21) Določili naj bi se količinsko opredeljeni cilji za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo, ki naj bi jih dosegli gospodarski subjekti, da se rezultati dosežejo v kratkoročnem obdobju in da se podjetjem, potrošnikom in javnim organom ponudi potreben dolgoročni pogled na področje.
- (22) Proizvajalci naj bi zagotovili, da se vozila načrtujejo in proizvajajo tako, da je mogoče doseči količinsko opredeljene cilje za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo. V ta namen bo Komisija vzpodbujala pripravljanje Evropskih standardov in sprejela druge ukrepe, potrebne za spremembo ustrezne evropske zakonodaje o odobritvi tipa vozila.
- (23) Države članice naj bi zagotovile, da se pri izvajanju določb te direktive ohrani konkurenca, predvsem glede dostopa malih in srednje velikih podjetij do trgov zbiranja, razstavljanja, obdelovanja in recikliranja.
- (24) Proizvajalci vozil naj bi pooblaščenim obratom za obdelavo sporočili vse potrebne informacije o razstavljanju, zlasti o nevarnih materialih, da se olajša razstavljanje in predelava, predvsem pa recikliranje izrabljenih vozil.
- (25) Po potrebi naj bi se vzpodbujala priprava Evropskih standardov. Proizvajalci vozil in surovin naj bi uporabljali standarde za kodiranje sestavnih delov in surovin, ki jih pripravi Komisija ob pomoči ustreznega odbora. Komisija bo pri pripravljanju teh standardov po potrebi upoštevala delo, ki poteka na tem področju v ustreznih mednarodnih forumih.
- (26) Za spremljanje uresničevanja ciljev te direktive so potrebni podatki o izrabljenih vozilih na ravni vse Skupnosti.
- (27) Potrošniki morajo biti ustrezno obveščeni, da se prilagodi njihova vedenje in odnos; informacije za ta namen naj bi dali na voljo ustrezni gospodarski subjekti.
- (28) Države članice se lahko odločijo, da bodo določene določbe izvajale s sporazumi z ustreznim gospodarskim sektorjem, pod pogojem da so izpolnjeni določeni pogoji.
- (29) Komisija naj bi skladno s postopkom odbora prilagodila zahteve za obrate za obdelavo in zahteve za uporabo nevarnih snovi znanstvenemu in tehničnemu napredku ter sprejela minimalne standarde za potrdilo o uničenju, obliko podatkovnih baz in ukrepe izvajanja, potrebne za preverjanje izpolnjevanja količinsko opredeljenih ciljev.
- (30) Ukrepi za izvajanje te direktive naj bi se sprejeli skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (31) Države članice lahko določbe te direktive uporabljajo pred datumom, določenim v tej direktivi, pod pogojem da so taki ukrepi združljivi s Pogodbo –

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji

Ta direktiva določa ukrepe, katerih cilj je predvsem preprečiti nastajanje odpadkov vozil, poleg tega pa tudi zagotoviti ponovno uporabo, recikliranje in druge oblike predelave izrabljenih vozil in njihovih sestavnih delov, da se zmanjša odstranjevanje odpadkov, in izboljšati okoljevarstveno učinkovitost vseh gospodarskih subjektov, vključenih v življenjski krog vozil, zlasti subjektov, ki so neposredno vključeni v obdelavo izrabljenih vozil.

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi pomeni izraz:

1. „vozilo“ katero koli vozilo, uvrščeno v kategorijo M₁ ali N₁, ki je opredeljena v Prilogi IIA k Direktivi 70/156/EGS, in trikolesna motorna vozila, kot so opredeljena v Direktivi 92/61/EGS, vendar ne motorna trikolesa;
2. „izrabljeno vozilo“ vozilo, ki je odpadek v smislu člena 1(a) Direktive 75/442/EGS;
3. „proizvajalec“ proizvajalca vozil ali poklicnega uvoznika vozila v državo članico;
4. „preprečevanje“ ukrepe za zmanjševanje količine izrabljenih vozil, njihovih surovin in snovi ter zmanjševanje njihove škodljivosti za okolje;
5. „obdelava“ katero koli ravnanje, potem ko je bilo izrabljeno vozilo predano obratu za odstranjevanje onesnaževal, razstavljanje, rezanje, drobljenje, predelavo ali pripravo odpadkov iz drobilnika na odstranjevanje, in kateri koli drug postopek za predelavo in/ali odstranjevanje izrabljenih vozil in njihovih sestavnih delov;
6. „ponovna uporaba“ kateri koli postopek, pri katerem se sestavni deli izrabljenih vozil uporabijo za namen, za katerega so bili zasnovani;
7. „recikliranje“ predelavo odpadnih materialov v proizvodnem postopku za izvirni ali kak drug namen, razen energetske predelave. Energetska predelava pomeni proizvodnjo energije z neposrednim zgorevanjem in z izkoriščanjem pridobljene toplote.
8. „predelava“ kateri koli primeren postopek, predviden v Prilogi II B k Direktivi 75/442/EGS;
9. „odstranjevanje“ kateri koli primeren postopek, predviden v Prilogi II A k Direktivi 75/442/EGS;
10. „gospodarski subjekti“ proizvajalce, razpečevalce, zbiralce, zavarovalnice motornih vozil, in osebe, ki razstavljajo, drobijo, predelujejo, reciklirajo ali opravljajo druge dejavnosti

obdelave izrabljenih vozil, vključno z njihovimi sestavnimi deli in surovinami;

11. „nevarna snov“ kakršno koli snov, ki se po Direktivi 67/548/EGS šteje za nevarno;
12. „drobilnik“ kakršno koli napravo, ki se uporablja za lomljenje izrabljenih vozil na kose ali njihovo drobljenje, tudi zato, da se pridobijo odpadne kovine, ki se lahko neposredno ponovno uporabijo;
13. „informacije o razstavljanju“ vse informacije, ki so potrebne za pravilno in okolju neškodljivo ravnanje z izrabljenimi vozili. Informacije morajo proizvajalci vozil in sestavnih delov sporočiti pooblaščenim obratom za obdelavo v obliki priročnikov ali v elektronski obliki (npr. CD-ROM, storitve on-line).

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva velja za vozila in izrabljena vozila, vključno z njihovimi sestavnimi deli in surovinami. Brez poseganja v tretji pododstavek člena 5(4) se to uporablja ne glede na to, kako se je vozilo med uporabo vzdrževalo in popravljalo, in ne glede na to, ali je opremljeno s sestavnimi deli, ki jih je dobavil proizvajalec ali z drugimi sestavnimi deli, ki se skladno z ustreznimi določbami Skupnosti ali nacionalnimi določbami lahko vgradijo kot rezervni ali nadomestni deli.
2. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v obstoječo zakonodajo Skupnosti in ustrezno nacionalno zakonodajo, zlasti glede varnostnih standardov, nadzora emisij v zrak in hrupa ter varstva tal in vode.
3. Če proizvajalec proizvaja ali uvaža le vozila, ki so izvzeta iz Direktive 70/156/EGS na podlagi člena 8(2)(a), lahko države članice odločijo, da so ta proizvajalec in njegova vozila izvzeti iz členov 7(4), 8 in 9 te direktive.
4. Vozila za posebne namene, kot so opredeljena v drugi alineji člena 4(1)(a) Direktive 70/156/EGS, se izvzamejo iz določb člena 7 te direktive.
5. Za trikolesna motorna vozila se uporabljajo le členi 5(1), 5(2) in 6 te direktive.

Člen 4

Preprečevanje

1. Da bi pospešile preprečevanje nastajanja odpadkov, države članice vzpodbujajo zlasti:
 - (a) proizvajalce vozil, skupaj s proizvajalci surovin in opreme, da omejijo uporabo nevarnih snovi v vozilih in da, kolikor je mogoče, zmanjšajo njihovo količino že od zasnove vozila naprej, predvsem zato, da bi preprečili njihovo sproščanje v okolje, olajšali recikliranje in se izognili potrebi po odstranjevanju nevarnih odpadkov;

- (b) načrtovanje in proizvodnjo novih vozil, ki v celoti upoštevata in olajšujeta razstavljanje, ponovno uporabo in predelavo, zlasti recikliranje izrabljenih vozil, njihovih sestavnih delov in surovin;
- (c) proizvajalce vozil, skupaj s proizvajalci surovin in opreme, da povečujejo količino recikliranih surovin, vgrajenih v vozila in druge proizvode, da se razvije trg za reciklirane surovine.
2. (a) Države članice zagotovijo, da surovine in sestavni deli za vozila, ki se dajo v promet po 1. juliju 2003, ne vsebujejo svinca, živega srebra, kadmija ali šestvalentnega kroma, razen v primerih in pod pogoji iz Priloge II;
- (b) Skladno s postopkom iz člena 11, Komisija redno popravlja Prilogo II glede na tehnični in znanstveni napredek, zato da:
- (i) po potrebi določi najvišje dopustne vrednosti koncentracije snovi iz pododstavka (a) v določenih surovinah in sestavnih delih vozil;
- (ii) izvzame določene surovine in sestavne dele vozil iz določb pododstavka (a), če se uporabi teh snovi ni mogoče izogniti;
- (iii) črta surovine in sestavne dele vozil iz Priloge II, če se je mogoče izogniti uporabi teh snovi;
- (iv) na podlagi točk (i) in (ii) določi tiste surovine in sestavne dele vozil, ki jih je mogoče odstraniti pred nadaljnjo obdelavo; te je treba označiti ali jih kako drugače napraviti spoznavne;
- (c) Komisija prvič popravi Prilogo II najkasneje 21. oktobra 2001. Izjeme, našteje v Prilogi II, pa se nikakor ne smejo črtati iz nje pred 1. januarjem 2003.

Člen 5

Zbiranje

1. Države članice storijo vse potrebno, da zagotovijo:
- da gospodarski subjekti uvedejo sisteme za zbiranje vseh izrabljenih vozil in, kolikor je to tehnično izvedljivo, odpadnih delov, ki se odstranijo pri popravilu osebnih motornih vozil;
- da je na njihovem ozemlju na voljo dovolj obratov za zbiranje.
2. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da se vsa izrabljena vozila oddajo v pooblaščen obrate za obdelavo.
3. Države članice vzpostavijo sistem, pri katerem je treba za odjavo izrabljenega vozila predložiti potrdilo o uničenju. To potrdilo se izda imetniku in/ali lastniku, ko se izrabljeno vozilo odda

v obrat za obdelavo. Obratom za obdelavo, ki so pridobili dovoljenje skladno s členom 6, se dovoli, da izdajo potrdilo o uničenju. Države članice lahko dovolijo proizvajalcem, trgovcem in zbiralcem, da izdajajo potrdila o uničenju v imenu pooblaščenega obrata za obdelavo, pod pogojem da zagotovijo, da se izrabljeno vozilo odda v pooblaščen obrat za obdelavo in da so uradno registrirani.

Izdajanje potrdila o uničenju v imenu pooblaščenega obrata za obdelavo ne daje obratom za obdelavo, trgovcem ali zbiralcem pravice, da zahtevajo povračilo stroškov, razen če so države članice to izrecno predvidele.

Države članice, ki ob začetku veljavnosti te direktive nimajo sistema za odjavo, uvedejo sistem, pri katerem se potrdilo o uničenju pošlje ustreznemu pristojnemu organu, ko se vozilo odda v obrat za obdelavo, sicer pa izpolnijo pogoje tega odstavka. Države članice, ki uporabijo ta pododstavek, obvestijo Komisijo o razlogih za to.

4. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da se vozila dostavijo pooblaščenemu obratu za obdelavo skladno z odstavkom 3 brez stroškov za zadnjega imetnika in/ali lastnika zaradi nične ali negativne tržne vrednosti vozila.

Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da proizvajalci krijejo vse stroške ali pomemben del stroškov izvajanja tega ukrepa in/ali vzamejo izrabljena vozila nazaj pod enakimi pogoji, kot so tisti iz prvega pododstavka.

Države članice lahko določijo, da dostava izrabljenih vozil ni povsem brezplačna, če izrabljeno vozilo ne vsebuje bistvenih sestavnih delov vozila, zlasti motorja in karoserije, ali če vsebuje odpadke, ki so bili dodani izrabljenemu vozilu.

Komisija redno spremlja izvajanje prvega pododstavka, da zagotovi, da le-to ne povzroči izkrivljanja razmer na trgu, in po potrebi predlaga Evropskemu parlamentu in Svetu njegove spremembe.

5. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da pristojni organi vzajemno priznajo in sprejmejo potrdila o uničenju, ki jih izdajo druge države članice skladno z odstavkom 3. V ta namen Komisija najkasneje do 21. oktobra 2001 pripravi minimalne zahteve za potrdilo o uničenju.

Člen 6

Obdelava

1. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da se vsa izrabljena vozila skladiščijo (tudi začasno) in obdelujejo skladno s splošnimi zahtevami, določenimi v členu 4 Direktive 75/442/EGS, in skladno z minimalnimi tehničnimi zahtevami iz Priloge I k tej direktivi, ne da bi to posegalo v nacionalne predpise o zdravju in okolju.

2. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da vsak obrat ali podjetje, ki izvaja postopke obdelave, pridobi dovoljenje ali da je registrirano pri pristojnem organu skladno z členi 9, 10 in 11 Direktive 75/442/EGS.

Izjema pri zahtevi za dovoljenje, navedena v členu 11(1)(b) Direktive 75/442/EGS, se lahko uporablja za postopke predelave, povezane z odpadki izrabljenih vozil, ki so bila obdelana skladno s Prilogo I(3) k tej direktivi, če pristojni organi pred registracijo opravijo inšpekcijski pregled. Z inšpekcijskim pregledom se preverijo:

- (a) vrsta in količina odpadkov, ki se bodo obdelovali;
- (b) splošne tehnične zahteve, ki jih je treba izpolniti;
- (c) potrebni varnostni ukrepi,

da se dosežejo cilji iz člena 4 Direktive 75/442/EGS. Inšpekcijski pregled se opravi enkrat letno. Države članice, ki uporabljajo to izjemo, pošljejo rezultate Komisiji.

3. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da vsak obrat ali podjetje, ki izvaja postopke obdelave, izpolnjuje vsaj naslednje obveznosti skladno s Prilogo I:

- (a) pred nadaljnjo obdelavo se z izrabljenih vozil odstrani oprema ali pa se kako drugače ukrepa, da se zmanjšajo kakršni koli škodljivi vplivi na okolje. Sestavni deli ali surovine, ki so označene ali kako drugače napravljene spoznavne skladno z členom 4(2), se pred nadaljnjo obdelavo odstranijo;
- (b) nevarne surovine in sestavni deli se odstranijo in selektivno ločijo, da ne onesnažijo kasnejših drobljenih odpadkov iz izrabljenih vozil;
- (c) postopki odstranjevanja delov in shranjevanje potekajo tako, da se zagotovi ustreznost sestavnih delov vozil za ponovno uporabo in predelavo ter zlasti za recikliranje.

Obdelovalni postopki za očiščenje izrabljenih vozil, kot so navedeni v Prilogi I(3), se izvedejo čim prej.

4. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da dovoljenje ali registracija iz drugega odstavka vključuje vse pogoje, potrebne za izpolnitev zahtev odstavkov 1, 2 in 3.

5. Države članice vzpodbujajo obrate in podjetja, ki izvajajo postopke obdelave, da vpeljejo certificirane sisteme okoljskega upravljanja.

Člen 7

Ponovna uporaba in predelava

1. Države članice storijo vse potrebno, da vzpodbudijo ponovno uporabo sestavnih delov, ki so primerni za ponovno uporabo, predelavo sestavnih delov, ki se jih ne da ponovno uporabiti, in dajanje prednosti recikliranju, če je to glede na varstvo okolja izvedljivo, brez poseganja v zahteve glede varnosti vozil in okoljevarstvene zahteve, kot sta nadzorovanje emisij v zrak in emisij hrupa.

2. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da gospodarski subjekti dosežejo naslednje cilje:

- (a) najkasneje do 1. januarja 2006 se ponovna uporaba in predelava za vsa izrabljena vozila povečata na vsaj 85 % povprečne teže na vozilo na leto. Do istega roka se ponovna uporaba in recikliranje povečata na vsaj 80 % povprečne teže na vozilo na leto;

Države članice lahko za vozila, proizvedena pred 1. januarjem 1980, določijo nižje cilje, vendar ne manj kot 75 % za ponovno uporabo in predelavo ter ne manj kot 70 % za ponovno uporabo in recikliranje. Države članice, ki uporabijo ta pododstavke, obvestijo Komisijo in države članice o razlogih za to;

- (b) najkasneje do 1. januarja 2015 se ponovna uporaba in predelava za vsa izrabljena vozila povečata na vsaj 95 % povprečne teže na vozilo na leto. Do istega roka se ponovna uporaba in recikliranje povečata na vsaj 85 % povprečne teže na vozilo na leto.

Najkasneje do 31. decembra 2005 Evropski parlament in Svet ponovno preučita cilje iz odstavka (b) na podlagi poročila Komisije, kateremu je dodan predlog. V tem poročilu Komisija upošteva razvoj surovinske sestave vozil in vse druge ustrezne okoljske vidike, povezane z vozili.

Komisija skladno s postopkom, določenim v členu 11, oblikuje podrobna pravila, potrebna za nadzorovanje izpolnjevanja ciljev iz tega odstavka v državah članicah. Pri tem Komisija upošteva vse ustrezne dejavnike, med drugim razpoložljivost podatkov in vprašanje izvoza in uvoza izrabljenih vozil. Komisija to stori najkasneje do 21. oktobra 2002.

3. Na podlagi predloga Komisije Evropski parlament in Svet določita cilje za ponovno uporabo in predelavo ter za ponovno uporabo in recikliranje za leta od 2015 naprej.

4. Za pripravo spremembe Direktive 70/156/EGS Komisija vzpodbuja pripravo Evropskih standardov, ki se nanašajo na možnost razstavljanja, predelave in recikliranja vozil. Ko so standardi dogovorjeni, vendar ne kasneje kot do konca leta 2001, Evropski parlament in Svet na podlagi predloga Komisije spremenita Direktivo 70/156/EGS tako, da so vozila, katerih tip je bil odobren skladno z navedeno direktivo in ki so bila dana v promet vsaj tri leta po spremembi Direktive 70/156/EGS, takšna, da je mogoče ponovno uporabiti in/ali reciklirati vsaj 85 % teže posameznega vozila ter ponovno uporabiti in/ali predelati vsaj 95 % teže posameznega vozila.

5. Pri predlogu spremembe Direktive 70/156/EGS, ki se nanaša na možnost razstavljanja, predelave in recikliranja vozil, Komisija primerno upošteva, da je treba zagotoviti, da ponovna uporaba sestavnih delov ne povzroči tveganj glede varnosti ali varstva okolja.

Člen 8

Standardi za kodiranje/informacije o razstavljanju

1. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da proizvajalci, skupaj s proizvajalci surovin in opreme, uporabljajo standarde za kodiranje sestavnih delov in surovin, predvsem zato, da olajšajo prepoznavanje tistih sestavnih delov in surovin, ki so primerni za ponovno uporabo ali predelavo.

2. Najkasneje do 21. oktobra 2001 Komisija skladno s postopkom, določenim v členu 11, določi standarde iz odstavka 1 tega člena. Pri tem upošteva delo, ki poteka na tem področju v ustreznih mednarodnih forumih, in po potrebi sodeluje pri tem delu.

3. Države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da proizvajalci sporočijo informacije o razstavljanju za vsak tip novega vozila na trgu v šestih mesecih od dneva, ko je bilo vozilo dano v promet. V teh informacijah so navedeni različni sestavni deli in surovine v vozilu ter kje so vse nevarne snovi v vozilu, kolikor je to potrebno, da obrati za obdelavo izpolnijo določbe te direktive, predvsem da se dosežejo cilji, določeni v členu 7.

4. Ne da bi posegale v varstvo poslovne in industrijske skrivnosti, države članice storijo vse potrebno za zagotovitev, da proizvajalci sestavnih delov vozil dajo pooblaščenim obratom za obdelavo, če ti to zahtevajo, na voljo vse ustrezne informacije o razstavljanju, shranjevanju in testiranju sestavnih delov, ki jih je mogoče ponovno uporabiti.

Člen 9

Poročanje in obveščanje

1. Države članice vsaka tri leta pošljejo Komisiji poročilo o izvajanju te direktive. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali osnutka, ki ga pripravi Komisija skladno s postopkom iz člena 6 Direktive 91/692/EGS ⁽¹⁾, z namenom da se vzpostavi baza podatkov o izrabljenih vozilih in njihovi obdelavi. Poročilo vsebuje ustrezne informacije o možnih spremembah strukture trgovanja z motornimi vozili in dejavnosti zbiranja, razstavljanja, drobljenja, predelave in recikliranja, ki bi lahko povzročile izkrivljanje konkurence med državami članicami ali v njih. Vprašalnik ali osnutek se pošlje državam članicam šest mesecev pred začetkom obdobja, ki ga pokriva poročilo. Poročilo se pisno predloži Komisiji v devetih mesecih po koncu triletnega obdobja, ki je zajeto v poročilu.

Prvo poročilo zajema obdobje prvih treh let po 21. aprilu 2002.

Na podlagi zgornjih podatkov Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu poročil držav članic.

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

2. Države članice zahtevajo, da ustrezni gospodarski subjekti objavijo informacije:

- o načrtovanju vozil in njihovih sestavnih delov v zvezi z možnostjo njihove predelave in recikliranja,
- o okolju neškodljivi obdelavi izrabljenih vozil, zlasti o odstranjevanju vseh tekočin in razstavljanju,
- o razvoju in optimizaciji načinov ponovne uporabe, recikliranja in predelave izrabljenih vozil in njihovih sestavnih delov,
- o napredku, doseženem na področju predelave in recikliranja, z namenom da se zmanjša količina odpadkov, ki jih je treba odstraniti, in povečata stopnji predelave in recikliranja.

Proizvajalec mora omogočiti možnim kupcem vozil dostop do teh informacij. Informacije se vključijo v promocijsko gradivo, ki se uporablja pri trženju novega vozila.

Člen 10

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najkasneje do 21. aprila 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa naj sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

3. Pod pogojem da se dosežejo cilji, zastavljeni v tej direktivi, države članice lahko prenesejo določbe členov 4(1), 5(1), 7(1), 8(1), 8(3) in 9(2) ter določijo podrobna pravila za izvajanje člena 5(4) s sporazumi med pristojnimi organi in zadevnimi gospodarskimi sektorji. Taki sporazumi morajo ustrezati naslednjim zahtevam:

- (a) so izvršljivi;
- (b) morajo določati cilje z ustreznimi roki;
- (c) se objavijo v nacionalnih uradnih listih ali v uradnih dokumentih, ki so enako dostopni javnosti, ter se posredujejo Komisiji;
- (d) rezultati, doseženi na podlagi sporazuma, se redno spremljajo, o njih se redno poroča pristojnim organom in Komisiji in so na voljo javnosti pod pogoji, določenimi v sporazumu;
- (e) pristojni organi poskrbijo, da se preuči napredek, dosežen na podlagi sporazuma;

- (f) v primeru neskladnosti s sporazumom morajo države članice izvajati ustrezne določbe te direktive z zakonskimi in drugimi ukrepi.

Člen 11

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z členom 18 Direktive 75/442/EGS, v nadaljnjem besedilu „odbor“.

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je določen za tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

4. Komisija skladno s postopkom iz tega člena sprejme:

- (a) minimalne zahteve za potrdilo o uničenju, navedene v členu 5(5);
- (b) podrobna pravila iz tretjega pododstavka člena 7(2);
- (c) oblike preglednic za podatkovne baze iz člena 9;
- (d) spremembe, potrebne za prilagoditev Prilog k tej direktivi znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Člen 12

Začetek veljavnosti

1. Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

2. Člen 5(4) se uporablja

— od 1. julija 2002 za vozila, dana v promet od tega datuma;

— od 1. januarja 2007 za vozila, dana v promet pred datumom iz prve alinee.

3. Države članice lahko uporabljajo člen 5(4) pred datumi iz odstavka 2.

Člen 13

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, dne 18. septembra 2000

Za Evropski parlament

Predsednica

N. FONTAINE

Za Svet

Predsednik

H. VÉDRINE

PRILOGA I

Minimalne tehnične zahteve za obdelavo v skladu s členom 6(1) in (3)

1. Prostor za skladiščenje (vključno z začasnim skladiščenjem) izrabljenih vozil pred njihovo obdelavo:
 - neprepustne površine na ustreznih mestih in zagotovitev naprav za zbiranje razlitih tekočin, za praznjenje posod ter sredstev za čiščenje in razmaščevanje,
 - oprema za čiščenje vode, vključno z meteornimi vodami, skladno s predpisi o varovanju zdravja in varstvu okolja.
2. Prostor za obdelavo:
 - neprepustne površine na ustreznih mestih in zagotovitev naprav za zbiranje razlitih tekočin in za čiščenje posod ter sredstev za čiščenje in razmaščevanje,
 - ustrezno skladišče za odstranjene rezervne dele, vključno z zatesnjenim skladiščem za rezervne dele, onesnažene z oljem,
 - ustrezne posode za shranjevanje akumulatorjev (z nevtralizacijo elektrolita na kraju samem ali kje druge), filtrov in kondenzatorjev, ki vsebujejo PCB/PCT,
 - ustrezne posode za ločeno shranjevanje tekočin iz izrabljenih vozil: goriva, motornega olja, olja iz menjalnika, transmisijskega olja, hidravličnega olja, hladilne tekočine, sredstva proti zamrznitvi, zavorne tekočine, akumulatorske kisline, tekočine iz klimatske naprave in kakršne koli druge tekočine iz izrabljenega vozila,
 - oprema za čiščenje vode, vključno z meteornimi vodami, skladno s predpisi o varovanju zdravja in varstvu okolja,
 - ustrezno skladišče za rabljene avtomobilske plašče, ki je zaščiteno pred nevarnostjo požara in v katerem se preprečuje prekomerno kopičenje.
3. Obdelovalni postopki za očiščenje izrabljenih vozil:
 - odstranitev akumulatorjev in posod za utekočinjeni plin,
 - odstranitev ali nevtralizacija potencialno eksplozivnih delov (npr. zračnih blazin),
 - odstranitev ter ločeno zbiranje in shranjevanje goriva, motornega olja, transmisijskega olja, olja iz menjalnika, hidravličnega olja, hladilne tekočine, sredstva proti zamrznitvi, zavorne tekočine, tekočine iz klimatske naprave in kakršne koli druge tekočine iz izrabljenega vozila, če niso potrebni za ponovno uporabo delov,
 - odstranitev, kolikor je to izvedljivo, vseh sestavnih delov, ki vsebujejo živo srebro.
4. Postopki obdelave za lažje recikliranje:
 - odstranitev katalizatorjev,
 - odstranitev kovinskih delov, ki vsebujejo baker, aluminij in magnezij, če se te kovine ne ločijo ob drobljenju,
 - odstranitev avtomobilskih plaščev in velikih plastičnih delov (odbijačev, armaturnih plošč, posod za tekočine, itn.), če se ti materiali ne ločijo ob drobljenju na tak način, da se lahko učinkovito reciklirajo kot surovine,
 - odstranitev stekla.
5. Postopki skladiščenja morajo biti izvedeni tako, da se ne poškodujejo deli, ki vsebujejo tekočine, ali sestavni ali rezervni deli, ki se lahko predelajo.

PRILOGA II

Surovine in sestavni deli, ki so izvzeti iz člena 4(2)(a)

Surovine in sestavni deli	Označiti ali kako drugače napraviti spoznavne, skladno s členom 4(2)(b)(iv)
<i>Svinec kot zlitinski element</i>	
1. Jeklo (vključno s pocinkanim jeklom) z utežnim deležem svinca do 0,35 %	
2. Aluminij z utežnim deležem svinca do 0,4 %	
3. Aluminij (v platiščih koles, delih motorja in ročicah za odpiranje oken) z utežnim deležem svinca do 4 %	X
4. Bakrova zlitina z utežnim deležem svinca do 4 %	
5. Svinčene/bronaste ležajne puše in puše	
<i>Svinec in svinčeve spojine v sestavnih delih</i>	
6. Akumulatorji	X
7. Notranji premaz posod za bencin	X
8. Dušilniki nihanj	X
9. Sredstva za vulkaniziranje visokotlačnih cevi ali cevi za gorivo	
10. Stabilizator v zaščitnih premazih	
11. Spajka v električnih vezjih in drugih delih	
<i>Šestvalentni krom</i>	
12. Protikorozijski premaz na številnih ključnih sestavnih delih vozila (največ 2 g na vozilo)	
<i>Živo srebro</i>	
13. Žarnice in displeji instrumentov	X

Pri postopku iz člena 4(2)(b) je prednostna naloga Komisije, da oceni uporabo:

- svinca kot zlitinskega elementa v aluminiju v platiščih koles, delih motorja in ročicah za odpiranje oken
- svinca v akumulatorjih
- svinca v protiutežeh
- električnih komponent s svincem v steklenih ali keramičnih matricah
- kadmija v akumulatorjih za vozila na električni pogon

zato da čim prej ugotovi, ali je treba Prilogo II ustrezno spremeniti. Glede kadmija v akumulatorjih za vozila na električni pogon Komisija v okviru postopka iz člena 4(2)(b) in celovite presoje vplivov na okolje upošteva razpoložljivost nadomestkov ter potrebo po zagotavljanju vozil na električni pogon.